

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Robót Publicznych — każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

650.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 31 maja 1928 r.

o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) zarządza się co następuje:

§ 1. Uznaje się, że:

1. Dicodeidum (Dihydrocodeinonum), Tropacocainum, Cannabinum, Ekgoninum et salia eorum;

2. Eucodalum (Dihydroxycodoinum hydrochloricum), Paramorfianum (Dihydromorphinum hydrochloricum), Dilaudidum (Dihydromorphinonum hydrochloricum) et alia salia Dihydroxycodoinoni, Dihydromorphini i Dihydromorphinoni;

3. liście koka;

4. Cannabinum, konopie indyjskie oraz wyciąg i nalewka z tych konopi, i

5. wszelkie przetwory wyżej w pp. 1 — 4 wyszczególnionych substancji — wywołują szkodliwe skutki dla zdrowia.

§ 2. Jako przetwory opjumu, morfiny, kokainy, heroiny oraz substancji, wyszczególnionych w pp. 1—4 § 1 niniejszego rozporządzenia, rozumie się wszystkie preparaty, zawierające w swoim składzie którąkolwiek z tych substancji, względnie jej sól, bez względu na postać preparatu (płyn, proszek, maść i t. p.), jak np. Tinctura Opii, Opium concentratum, Pantoponum, Eumebonum, Trivallinum, Narcophinum, Laudanum i t. p.

§ 3. Postanowienia ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) rozciąga się na wszystkie substancje i przetwory, wyszczególnione w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

651.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 18 czerwca 1928 r.

W sprawie pocztowych przesyłek dworcowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obrotach wewnętrzym pocztowe przesyłki dworcowe, które będą wydawane odbiorcom na dworcach kolejowych bezpośrednio po nadejściu pociągu kolejowego, w którym pocztę konwojuje funkcjonariusz pocztowy.

Pocztowe przesyłki dworcowe dzielą się na:

- listy dworcowe,
- dworcowe przesyłki gazetowe.

§ 2. Określone w § 1 przesyłki przyjmuje się do przewozu pocztą pod następującymi warunkami:

a) Nadawca winien zgłosić żądanie pisemnie w urzędzie pocztowym, w którym zamierza nadawać przesyłki dworcowe i w piśmie podać nazwisko odbiorcy, numer pociągu, którym przesyłka dworcowa ma być przesyłana oraz nazwę pocztowego urzędu oddawczego, a nadto uściślić ustaloną w taryfie pocztowej osobną miesięczną opłatę za każdą raz codziennie nadawaną przesyłkę. Opłatę powyższą uiszcza nadawca za miesiąc kalendarzowy z góry nawet wówczas, gdyby żądanie zgłosił w ciągu miesiąca lub wycofał je przed upływem miesiąca.

Na uiszczoną opłatę otrzymuje nadawca pokwitowanie. Nadawca jest obowiązany zawiadomić odbiorcę, którym pociągiem będą przesyłki dworcowe przewożone i wezwać go, aby zgłaszał się na dworcach kolejowych po odbiór tych przesyłek. Zgłaszający się po odbiór przesyłek dworcowych winien okazać zaświadczenie wydane przez pocztowy urząd oddawczy.

b) List dworcowy nie może przewyższać wagi 500 gr., musi być na stronie adresowej opatrzony obwódką czerwoną na 1 cm. szeroką, w środku napisem „List dworcowy”, numerem pociągu i adresem odbiorcy. Na stronie odwrotnej listu nadawca umieszcza swój adres.

Dworcowa przesyłka gazetowa nie może przewyższać wagi 20 klg., musi być dobrze opakowana, opatrzona na stronie adresowej obwódką czerwoną 1 cm. szeroką, w środku napisem „Dworcowa przesyłka gazetowa”, numerem pociągu i adresem odbiorcy, a na odwrotnej stronie adresem nadawcy. Dworcowe przesyłki gazetowe można przysyłać także pociągami, w których przewóz poczty listowej odbywa się za pośrednictwem konduktorów kolejowych.

Pocztowe przesyłki dworcowe muszą być przy nadaniu całkowicie opłacone.

Nadawanie listów dworcowych i dworcowych przesyłek gazetowych jako przesyłek poleconych, jest niedozwolone.

c) Listy dworcowe można nadawać w urzędach i agencjach pocztowych, w których nadawca zgłosił pisemnie żądanie w sposób podany w § 2 p. a).

Dworcowe przesyłki gazetowe muszą być nadawane w urzędach pocztowych na dworcach kolejowych przynajmniej na 15 minut przed odejściem pociągu, mającego przewieźć dane przesyłki. Jeżeli na dworcu niema urzędu pocztowego (agencji), należy dworcowe przesyłki gazetowe nadawać w urzędzie pocztowym (agencji), znajdującym się w siedzibie stacji kolejowej, — w czasie określonym przez ten urząd.

§ 3. Odbiorcy, który wykaże się zaświadczeniem urzędu oddawczego, wydaje przesyłkę dworcową albo organ, odbierający z pociągu ładunek pocztowy albo urząd pocztowy na dworcu kolejowym.

Odbiorca, który nie zgłosi się po odbiór przesyłki dworcowej zaraz po nadejściu pociągu kolejowego, może ją podjąć w urzędzie pocztowym w terminie przepisany do podjęcia przesyłek listowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1928 r.

Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą przepisy o przesyłkach dworcowych, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

652.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 25 czerwca 1928 r.

o wprowadzeniu w obieg kartek pocztowych z opłaconą odpowiedzią ze znaczkiem 15 gr.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg kartki pocztowe (krajowe) z opłaconą odpowiedzią, opatrzone dwoma znaczkami opłaty 15 groszy z podobizną Henryka Sienkiewicza.

§ 2. Kartki te mają wymiar (łącznie obydwie części) 148 × 210 mm. oraz napisy u góry po lewej stronie „Adres nadawcy”, pośrodku „Kartka Pocztowa”, uzupełnione tekstem na jednej części „z opłaconą odpowiedzią”, na drugiej „na odpowiedź”. Na każdej części kartki, w prawym górnym rogu, umieszczony jest znaczek opłaty 15 gr. o wymiarze 22,5 × 18,5 mm. z podobizną Henryka Sienkiewicza na tle jasnego prostokąta. W górnej części znaczka, na jasnym tle, znajduje się napis z ciemnych liter „Poczta Polska”, u dołu zaś, pośrodku, cyfra i napis „15 gr.”. Boczne i dolne części znaczka posiadają ornamentację z motywów zakopiańskich. Kolor znaczka, napisów i linjatury — niebieski.

Cena sprzedażna kartki pocztowej z opłaconą odpowiedzią — 30 gr.

§ 3. Znajdujące się w obiegu kartki pocztowe z opłaconą odpowiedzią z dwoma znaczkami po 10 gr. (uzupełnione dwoma znaczkami po 5 groszy) są ważne aż do wyczerpania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

653.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 30 czerwca 1928 r.

o ryczałtowaniu opłat pocztowych za pocztowe przesyłki listowe.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty pocztowe za zwykłe i polecane przesyłki listowe, nadawane w obrocie wewnętrznym, mogą być uiszczane ryczałtem.

§ 2. Zezwoleń na uiszczanie ryczałtem opłat pocztowych za nadawane przesyłki listowe, wymienione w § 1, udziela Minister Poczt i Telegrafów.

Minister Poczt i Telegrafów może bez podania powodów cofnąć udzielone zezwolenie.

§ 3. Za opłatą ryczałtową nie mogą być nadawane:

- a) przesyłki listowe, przeznaczone do zagranicy,
- b) czasopisma i wydawnictwa periodyczne, przesyłane według ulgowej taryfy dla czasopism.

§ 4. Należności dodatkowe, pobierane przy nadawaniu przesyłek listowych, z wyjątkiem należności za polecenie, muszą być uiszczane przy nadaniu przez nalepienie na przesyłce znaczków pocztowych odpowiedniej wartości.

§ 5. Na przesyłkach wymienionych w § 1 winien być umieszczony na stronie adresowej dokładny adres (imię, nazwisko, nazwa firmy, miejsce zamieszkania) nadawcy, któremu zezwolono na uiszczanie ryczałtem opłat pocztowych, oraz napis „Opłata pocztowa ryczałtowana zarządzeniem Ministra P. i T. z dnia 1928 r. Nr.”.

Waga nadawanych przesyłek nie może przekraczać norm ustalonych taryfą pocztową lub osobnemi przepisami pocztowymi.

§ 6. a) Tak zwykłe jak i polecane przesyłki listowe, podlegające opłacie ryczałtowej muszą być